

VENDIM
Nr. 53, datë 24.7.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:			
Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 31.5.2017, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 20 Akti, që i përket:

KËRKUES: Përparim Zyka

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Procredit Bank sh.a., Agim Gjergji, Iljaz Dedej, Majlinda Dedej, Domenik Dedej, Zyra e Përmbarrimit Shtetëror Durrës, Zyra Vendore e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme Durrës

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtuësishëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimit nr. 00-2016-2570, datë 19.9.2016, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi).

Pezullimi i ekzekutimit të vendimeve nr. 336, datë 14.4.2015, të Gjykatës së Apelit Durrës dhe nr. 00-2016-2570, datë 19.9.2016, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 4/1, 5, 42, 131/f dhe 134, pikat 1/i dhe 2 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6/1 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Besnik Imeraj, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuësit, që është shprehur për pranimin e kërkesës, parashtimet me shkrim të subjekteve të interesuara, Domenik Dedej dhe ProCredit Bank, që janë shprehur për pranimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Nga materialet e çështjes në shqyrtim rezulton se kërkuësi Përparim Zyka ka qenë palë e paditur në një proces gjyqësor civil në lidhje me një sipërfaqe toke të ndodhur në Shkallnuer të rrethit të Durrësit.

2. Me vendimin nr. 472, datë 19.2.2013, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës ka vendosur: *“Pranimin e kërkesëpadisë së palës paditëse A. Gj. 1. Të konstatohet pavlefshmëria absolute e urdhrit të përmbarrimit nr. 371 Prot., datë 22.7.2002, dhe regjistrimit përkatës nga ZVRPP-ja Durrës. 2. Detyrimin e të paditurit “ProCredit Bank” sh.a. që të shohë të drejtën e paditësit A. Gj. të pronësisë mbi pasurinë nr. 2455/40, me sipërfaqe 485 m² Z. K. 3385, e ndodhur në Shkallnuer, për sipërfaqen prej 388 m². 3. Urdhërimi i ZVRPP-së Durrës që të fs hijë “Fefad Banka” sot “ProCredit Bank” sh.a., si pronare me mbivendosje, mbi pasurinë nr. 245/40 Z. K. 3385, me sipërfaqe 485 m², Shkallnuer Durrës. 4. Të konstatohet si veprim juridik absolutisht i pavlefshëm kontrata e shitblerjes nr. 1788 Rep. dhe nr. 562/1 Kol., datë 14.9.2010, kthimi i palëve në gjendjen e*

mëparshme dhe detyrimi i të paditurit Përparim Zyka të njohë paditësin A. Gj. pronar mbi këtë pronë. 5 Marrja e masës së përkohshme për sigurimin e objektit të padisë: lenia në fuqi e urdhrat të regjistruarit nr. 2892, datë 10.5.2012, për kufizimin e pasurisë 245/90 Z. K. 3385, Shkallnuer, vol. 20, fq. 113, me sipërfaqe 2235 m² dhe nr. 245/89, Z. K. 3385, në pronësi të të paditurit I. D., deri në përfundimin e gjykimit të çështjes. Rrëzimin e kundërpadisë të të paditurit "ProCredit Bank"...

3. Me vendimin nr. 336, datë 14.4.2015, Gjykata e Apelit Durrës ka vendosur: "*Lënien në fuqi të vendimit nr. 472, datë 19.2.2013, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës.*". Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs edhe kërkuesi Përparim Zyka.

4. Me vendimin nr. 00-2016-2570, datë 30.9.2016, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e rekurseve të paraqitura, me arsyetimin se nuk përmbajnë shkaqe nga ato që parashikon neni 472 i Kodit të Procedurës Civile (KPC).

II

5. **Kërkuesi Përparim Zyka** i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*), sipas objektit, duke paraqitur këto shkaqe në mënyrë të përmbledhur:

5.1 Është cenuar parimi i barazisë së armëve në gjykim. Në gjykatën e shkallës së parë gjykimi është zhvilluar në mungesë të kërkuesit.

5.2 Paditësi nuk ka pasur pretendime pronësie ndaj kërkuesit dhe për këtë arsye nuk e ka thirrur atë në proces si palë të paditur, por ai është thirrur në cilësinë e palës së paditur gjatë gjykimit nga gjykata. Gjykata edhe pse ka pasur adresën e deklaruar nga vetë kërkuesi sipas kontratës, nuk ka bërë njoftimin me fletëthirrje në këtë adresë.

5.3 Gjykata e shkallës së parë ka rrëzuar kërkesën e palës së paditur "ProCredit Bank" sh.a. për mosmbylljen e hetimit gjyqësor, duke i mohuar njërës palë në gjykim të drejtën e aksesit. Kjo e bën procesin të parregullt dhe të pabarabartë.

5.4 Kërkimi i paditësit për shtim të objektit të padisë dhe kërkesat e tjera të tij që nuk kishin lidhje me katër kërkimet në padinë kryesore përbëjnë një padi të re, çka përbën shtim të objektit të padisë, kërkesë që duhet të ishte rrëzuar nga gjykata.

5.5 Gjykata e Apelit Durrës nuk i ka marrë në shqyrtim shkeljet e konstatuara gjatë gjykimit në shkallë të parë, duke mos u dhënë përgjigje në vendimin e saj.

5.6 Gjykata e Lartë ka cenuar të drejtën e aksesit dhe të ankimit efektiv, pasi nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura në rekurs. Refuzimi i Gjykatës së Lartë për të kaluar çështjen për shqyrtim në seancë gjyqësore dhe për të dëgjuar pretendimet e kërkuesit ka cenuar edhe parimin e gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj.

6. **Subjekti i interesuar Domenik Dedej** ka parashtruar në mënyrë të përmbledhur sa më poshtë:

6.1 Planrilevimi për sipërfaqen e tokës objekt shqyrtimi nuk është bërë nga Ferdinand Tola. Këtë fakt e ka pohuar edhe Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Durrës.

6.2 Akti i mësipërm është i falsifikuar dhe nuk është pjesë e dokumenteve të shitjes së pronës.

6.3 Çështja civile objekt shqyrtimi është zhvilluar dhe bazuar në dokumente të rreme dhe të falsifikuara.

7. **Subjekti i interesuar Procredit Bank** ka parashtruar në mënyrë të përmbledhur sa më poshtë:

7.1 Shkaqet e paraqitura në kërkesën ankimore nga kërkuesi Përparim Zyka janë të bazuara.

7.2 Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës ka shkelur haptazi rregullat e njoftimit për të paditurin Përparim Zyka.

7.3 Gjykata e ka bërë njoftimin e kërkuesit Përparim Zyka në një adresë të pasaktë dhe nuk e ka dërguar njoftimin në adresën që kërkuesi ka deklaruar në aktet shkresore që ndodheshin në dosje.

7.4 Gjykata e Apelit Durrës nuk i mori në konsideratë këto shkaqe, duke vijuar me proces të parregullt edhe pse mungesa e njoftimit të palëve është një nga shkaqet e pavlefshmërisë së gjykimit. Të njëjtat shkelje nuk janë marrë në konsideratë edhe nga Gjykata e Lartë, e cila nuk ka pranuar rekursin e kërkuarit.

8. Subjektet e tjera nuk paraqitën parashtrime.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

9. Kërkuari legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës dhe *ratione temporis*, në kuptim të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/2 të Kushtetutës, pretendimet janë të tilla që *prima facie* bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues.

B. Për pretendimin e cenimit të parimit të barazisë së armëve në gjykim

10. Sipas kërkuarit, gjykimi në shkallë të parë është zhvilluar në mungesë të tij dhe njoftimi është bërë në datën 18.1.2013, akoma pa u marrë vendimi për ta thirrur atë si palë, i cili është i datës 25.1.2013. Pa marrë asnjë lloj konfirmimi për marrjen e tij dijeni, gjykata e shkallës së parë në vend që të përsëriste thirrjen, ka vendosur të bëjë shpalljen publike. Paditësi, duke mos dashur që kërkuari të merrte pjesë në gjykim, ka përcaktuar si adresë të tij fshatin Shkallnuer në Durrës, ndërkohë që vendbanimi i tij ka qenë dhe është akoma në fshatin Poliçan të qarkut Berat, fakt që ka qenë i deklaruar në kontratën e shitblerjes të vitit 2010 objekt gjykimi. Pra, gjykata edhe pse ka pasur adresën e deklaruar nga vetë kërkuari sipas kontratës, nuk ka bërë njoftimin me fletëthirrje në këtë adresë. Në Gjykatën e Apelit Durrës janë zhvilluar 6 seanca gjyqësore. Seanca e parë është zhvilluar pa praninë e kërkuarit, duke u zëvendësuar njoftimi me shpalljen publike, kurse për pesë seancat e tjera nuk është bërë asnjë lloj njoftimi publik.

11. Gjykata në jurisprudencën e saj ka përcaktuar disa standarde kushtetuese, të cilat janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerave. Konkretisht, e drejta për t’u njoftuar për një gjykim dhe pjesëmarrja në të është e lidhur me vendimmarrjen e gjykatës, e cila ndikon drejtpërsëdrejti mbi të drejtat subjektive ose interesat e ligjshëm të individit. E drejta për t’u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, pasi nëse pala ndërgjyqëse nuk njoftohet për datën dhe orën e seancës, ajo detyrimisht do të gjendet në pamundësi objektive për të ushtruar të drejtat që i garantohen nga neni 42 i Kushtetutës në kuadrin e një procesi të rregullt ligjor. Nga ana tjetër, e drejta për të marrë pjesë në gjykim krijon të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjake në raport me palën kundërshtare (*shih vendimin nr. 37, datë 30.6.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Parimi i barazisë së armëve nënkupton se çdokush që është palë në proces duhet të ketë mundësi të barabarta që të paraqesë çështjen e tij dhe se asnjë palë nuk duhet të gëzojë avantazh të konsiderueshëm ndaj palës tjetër, por duhet të përcaktohet një ekuilibër i drejtë mes palëve. E drejta për të marrë pjesë në gjykim nuk duhet konsideruar si një e drejtë formale, ku palëve t’u garantohet thjesht prania fizike gjatë procesit, por duhet që legjislacioni procedural, në radhë të parë, dhe më pas gjyqtari gjatë gjykimit t’u japin mundësi të barabarta palëve për të paraqitur argumente dhe prova në mbrojtje të interesave të tyre. Nëse nuk do të ekzistonte barazia e armëve në gjykim, atëherë argumentet e njëres palë do të mbizotëronin mbi argumentet e palës tjetër, për rrjedhojë e drejta për të marrë pjesë në gjykim do të zhvishej nga funksioni i saj kushtetues për të garantuar një proces të rregullt ligjor. Bazuar në këto parime, gjykatave të zakonshme u dalin një sërë detyrash, mes të cilave

rëndësi të veçantë merr krijimi i mundësive të barabarta për pjesëmarrjen e palëve apo përfaqësuesve të tyre në proces, si dhe mundësia e deklarimit të tyre për faktet, provat dhe vlerësimet ligjore që janë të lidhura ngushtë me çështjen që shqyrtohet në gjykatë (*shih vendimin nr. 37, datë 30.6.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Gjykata ka vlerësuar, gjithashtu, se kontrolli i kushtetutshmërisë së një vendimi gjyqësor vlerësohet në një kontekst të caktuar faktesh që lidhen me të drejtën për një proces të rregullt ligjor. Rastet që i paraqiten Gjykatës mbi bazën e ankimit të individëve, duhet të shqyrtohen domosdoshmërisht në bazë të provueshmërisë së fakteve të dhëna. Marrja e vendimit për çështje kushtetuese kushtëzohet nga përcaktimi i fakteve kushtetuese, mbi bazën e të cilave vlerësohet respektimi i së drejtës për një proces të rregullt ligjor. Përderisa Gjykata Kushtetuese ka autoritetin për të vendosur përfundimisht për çështje të kushtetutshmërisë së procesit gjyqësor, ajo nuk mund ta ushtrojë këtë kompetencë pa analizuar faktet e natyrës kushtetuese (*shih vendimin nr. 5, datë 2.3.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Nga administrimi i akteve të dosjes gjyqësore rezulton se kërkesëpadia është paraqitur kundër palëve të paditura ZVRPP-së Durrës, Zyrës së Shërbimit Përmbartimor Shtetëror Durrës dhe I. D., dhe çështja është regjistruar në datën 1.6.2012. Në seancën gjyqësore të datës 17.12.2012, pala e paditur ProCredit Bank ka paraqitur kundërshtime për aktin e ekspertimit dhe është shprehur se prona që ka mbivendosje është e shitur me kontratën e datës 14.9.2010, dhe është blerë nga shtetasi Përparim Zyka, duke paraqitur edhe provat përkatëse për këtë qëllim. Në seancën gjyqësore të datës 17.1.2013, pala paditëse është shprehur se do të paraqesë kërkesë për të thirrur shtetasin Përparim Zyka, kërkesë që rezulton të jetë paraqitur në datën 18.1.2013. Për rrjedhojë, me fletëthirrjen e datës 18.1.2013, gjykata ka njoftuar kërkuesin për të marrë pjesë në seancën e datës 25.1.2013. Në seancën e kësaj date, gjykata ka vendosur që të thirret me shpallje kërkuesi Përparim Zyka dhe ka shtyrë seancën gjyqësore. Në datën 25.1.2013, gjykata ka bërë njoftimin me shpallje për këtë shtetas, ku një kopje është afishuar në gjykatë dhe një në ambientet e komunës Rrashbull. Seanca e datës 14.2.2013 është bërë në mungesë të kërkuesit, po ashtu edhe seanca e datës 19.2.2013, datë në të cilën gjykata ka shpallur edhe vendimin e saj. Gjithashtu me shpallje ka proceduar gjykata edhe në lidhje me njoftimin e vendimit të saj për palën në mungesë, kërkuesin Përparim Zyka.

15. Kundër vendimit të gjykatës së shkallës së parë ka bërë ankim pala e paditur I. D. dhe ProCredit Bank. Procesi gjyqësor edhe në Gjykatën e Apelit rezulton të jetë bërë në mungesë të kërkuesit. Po ashtu rezulton se kërkuesi ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë, ku ka pretenduar, mes të tjerash, edhe parregullsi në njoftimin për gjykimin e çështjes në gjykatat e faktit. Gjykata e Lartë në dhomën e këshillimit, duke vlerësuar se shkaqet e paraqitura në rekurs nuk janë nga ato që parashikon neni 472 i KPC-së, ka vendosur mospranimin e tij.

16. Bazuar në dispozitat procedurale që rregullojnë njoftimin e palëve rezulton se sipas nenit 128 të KPC-së, njoftimi i akteve bëhet sipas mënyrave të parashikuara në këtë kre dhe gjyqtari ose kryetari i trupit gjykues të çështjes kujdeset dhe kontrollon procesin e njoftimit, që kryhet nga nëpunësit e administratës gjyqësore të caktuar për realizimin e tij. Kurse kur nuk është i mundur njoftimi sipas dispozitës së mësipërme, sipas nenit 131 njoftimi bëhet në vendbanimin apo vendqëndrimin e personit të thirrur, ose në zyrën apo vendin ku ushtron veprimtarinë tregtare, industriale ose të artizanatit. Neni 133 parashikon se kur personit të thirrur nuk i dihet vendbanimi ose vendqëndrimi në Republikën e Shqipërisë, ose nuk ka zgjedhur një banesë, apo nuk ka caktuar një përfaqësues të tij, sipas nenit 131 të këtij Kodi, njoftimi i aktit bëhet nëpërmjet afishimit të kopjes në gjykatën e vendit, ku do të gjykohet mosmarrëveshja, si dhe në vendin e afishimit, ku ka pasur vendbanimin e fundit. Ky njoftim qëndron i afishuar për jo më pak se 20 ditë.

17. Sipas njoftimit me shpallje të datës 25.1.2013 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës (f. 225 e dosjes gjyqësore) rezulton se njoftimi për kërkuesin ka qenë i pamundur të realizohet me anë të postës dhe se nga deklaratimet në seancë dhe fletëthirrja rezulton se ai është larguar nga adresa e

përcaktuar në kërkesëpadi, se ndodhet jashtë shtetit dhe se nuk është autorizuar ndonjë person për komunikimin e ndonjë adrese të re. Në vijim për çdo njoftim për kërkuesin është proceduar me shpallje nga ana e gjykatës. Për më tepër, kërkuesi ka pretenduar se adresa ku janë bërë njoftimet për të nuk është adresa e tij, çka rezulton edhe nga kontrata e administruar si provë nga gjykata.

18. Gjykata vlerëson se kërkuesi ka abuzuar me të drejtat që burojnë nga legjislacioni në fuqi në lidhje me përfaqësimin dhe marrjen pjesë në gjykim. Ai ishte i detyruar të njoftonte paraprakisht gjykatën për ndryshimin e vendbanimit të pranuar dhe deklaruar prej tij në dokumentet zyrtare bashkëlidhur dosjes.

19. Nga aktet e administruara në gjykim rezulton se në dosje ndodhet një prokurë e posaçme noteriale e datës 28.4.2015, me të cilën kërkuesi me vullnetin e tij të plotë ka emëruar si përfaqësues të tij për të ushtruar rekursin para Gjykatës së Lartë avokatin L. M. Gjykata konstaton se në këtë prokurë kërkuesi, ndër të tjera, deklaron se është banues në fshatin Shkallnuer të Durrësit, ndërkohë që në rekursin e paraqitur ka pretenduar që është banues në Poliçan. Po këtë pretendim kërkuesi e ka paraqitur edhe para Gjykatës Kushtetuese, por duke mos sjellë asnjë provë lidhur me të, përkundrazi në prokurën përpiluar para avokatit të tij ka vetëdeklaruar banimin në fshatin Shkallnuer, vendbanim ku dhe gjykatat kanë bërë njoftimin e tij sipas rregullave procedurale.

C. Për procesin e zhvilluar në Gjykatën e Lartë

20. Sipas kërkuesit, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke vendosur mospranimin e rekursit, ka cenuar të drejtën e aksesit në kuptimin substancial.

21. Në nenin 42/2 të Kushtetutës parashikohet se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, të lirive dhe interesave të tij kushtetuese dhe ligjore ka të drejtën e një gjykimi të drejtë dhe publik brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj. Kjo dispozitë sanksionon të drejtën për gjykim, ku e drejta e aksesit, që është e drejta për të vënë në lëvizje gjykatën, përbën një aspekt të saj. E drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila do t'i dëgjojë pretendimet e tyre dhe do të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik. Gjykata ka vlerësuar vazhdimisht se administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t'i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal. Në rast se mohohet kjo e drejtë procesi konsiderohet i parregullt, sepse aksesit në gjykatë është, para së gjithash, një kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera të individit. Shteti i së drejtës nuk mund të konceptohet pa u njohur individëve të drejtën dhe mundësinë për t'iu drejtuar gjykatës (*shih vendimet nr. 21, datë 20.3.2017; nr. 52, datë 14.11.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Në lidhje me shqyrtimin e çështjes në Gjykatën e Lartë, në jurisprudencë konstante Gjykata ka theksuar se në rast se Kolegji në dhomën e këshillimit krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs janë të pabazuara, pasi nuk bëjnë pjesë në ato shkaqe që parashikon dispozita ligjore ose nuk gjejnë mbështetje në aktet e dosjes gjyqësore, atëherë është në funksionin e tij të vendosë, në pajtim me kërkesat ligjore, mospranimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore. Veprimtaria seleksionuese e dhomës së këshillimit nuk është një shkelje e së drejtës së palëve për t'iu drejtuar gjykatës, por një veprimtari e domosdoshme në funksion të aksesit në gjykatë vetëm të atyre çështjeve që i parashikon ligji, duke lënë jashtë përzgjedhjes kërkesat e paarsyeshme dhe haptazi të pambështetura në ligj. Ky lloj shqyrtimi paraprak vlerësues është kompetencë vetëm e trupës së gjyqtarëve të Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi dhe nuk mund të bëhet pjesë e kontrollit kushtetues që zhvillon Gjykata (*shih vendimet nr. 21, datë 20.3.2017; nr. 8, datë 26.2.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Për arsyet sa më lart dhe ky pretendim i kërkuesit është haptazi i pabazuar.

23. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuesit për cenimin e së drejtës për një

proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, janë të pabazuara.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 72, 77 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Gani Dizdari, Besnik Imeraj, Fatos Lulo